

zonden werden, was de maat vol. Mijn broer gaf de leiding toen zoveel last dat men hem snel afvoerde naar Brits-Indië, en na de oorlog in gevangenschap naar Nederland. Zijn dossiers zijn aan boord van het schip "weggeraakt".

Op voorspraak van kollega's die verklaarden dat Will een van de dapperste en beste oorlogsvliegers was geweest boven Malakka, kreeg mijn broer gratie toen prinses Juliana tot koningin werd gekroond.

Verenigd met zijn gezin in Amsterdam bleken man en vrouw te zeer uit elkaar gegroeid te zijn. Will's Tjechische vrouw Marja Urbancik - ze hadden elkaar in Parijs leren kennen - leven nu gescheiden van elkaar. Door alle gebeurtenissen heeft Will's zenuwgestel zeer geleden.

Uit het huwelijk van Willy Burck en Marja Urbancik:

William John, geb. te Parijs op 18 januari 1937. Hij is getrouwd met Diny Tjhuis, een meisje dat hij op de boot naar Canada heeft leren kennen. Zij wonen in Montreal en hebben een dochter:

Jacqueline Mazena (3-9-1963).

Elsje Magma, geb. te Bandoeng 7 juni 1940. Els is gehuwd met Martin van Ingen-Schenau, die een leidende functie bekleedt bij Quaker-Oats. Aanvankelijk woonden zij in Palm-Beach, Californië, toen enige jaren in Engeland en nu in Hillegersberg bij Rotterdam. De kinderen bezoeken een Engelstalige school. Zij heten:

Yvonne Marja (3-4-1962)

James Martin (14-5-1964)

(23) Deliane Geertrude Pauline Burck Geb. 23 mei 1914 te Soekaboemi, Java. Dochter van William Johannes Burck en Anna Okkolina Margaretha Jansen (11). Daar het hier over mijn peesontje gaat, zal ik in de ik-vorm schrijven. Ik bracht mijn jeugd door in het voormalige Ned. Indië, in Frankrijk en in Nederland.

In 1936 trouwde ik met Maurice (Ré) Regensburg, die eerst planter was, doch later eigenaar-directeur van het handelsinstituut Blom en leraar aan twee H-B-S--en in Batavia. Wij deelden de leiding over het instituut, dat langzaam aan uitgebreid werd tot een flinke instelling met vier filialen. Intussen kregen wij onze Robby en Marja'tje, en waren zeer gelukkig. De oorlog was hier weer de grote spelbreker.

Na de Japanse bezetting was er geen mogelijkheid op de vroege voet voort te gaan, wij moesten naar Nederland. Ré kreeg een betrekking als leraar op Nijenrode. Zijn gezondheid had echter zozeer geleden, dat hij op 16 juni 1948 overleed. Ik mocht mij nog gelukkig prijzen dat mij door Nijenrode aangeboden werd, het werk van mijn man daar voort te zetten, daar wij immers de zelfde bevoegdheden bezaten, maar het was een erg moeilijke tijd. Mijn kinderen waren nog jong. Zo kwam mijn moeder bij ons in huis tot ongeveer 1955. Om mijn positie op Nijenrode zeker te stellen studeerde ik tussendoor Russisch en Frans, resp. voor het praktijkdiploma en voor M.O.-A. Wij hebben 22 jaar in een door Nijenrode gehuurd oud kasteeltje "Oudaen" gewoond, dat eerder schilderachtig en romantisch